

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 5C/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713200652
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Štiglicová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2014:1713200652.9

Uznesenie

Okresný súd Pezinok, v právnej veci navrhovateľa: F. T. A.J., rodená Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom: L. XX, B., adresa na doručovanie: D., K. XX/B, B., proti odporca: F. P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom: L. XX, B., zast. JUDr. Michal Andrejšin, advokát so sídlom: Staré Grunty 326A, Bratislava, o uloženie povinnosti nenakladať s vlastníckymi právami k nehnuteľnosti, o zrušenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na zrušenie predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Pezinok, č.k. 5C/8/2013-41 zo dňa 04.02.2013 a doplňujúcim uznesením, č.k. 5C/8/2013-136 zo dňa 15.04.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Bratislava, č.k. 6Co/328/2013-153, zo dňa 29.05.2013 zamietá.

odôvodnenie:

Odporca svojím návrhom došlým na tunajší súd dňa 10.02.2014 žiadal súd o zrušenie predbežného opatrenia nariadené uznesením Okresného súdu Pezinok, č.k. 5C/8/2013-41 zo dňa 04.02.2013 a doplňujúcim uznesením, č.k. 5C/8/2013-136 zo dňa 15.04.2013

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 5C/8/2013-41 zo dňa 04.02.2013, doplňujúcim uznesením č.k. 5C/8/2013-136 zo dňa 15.04.2013 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd uložil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu, vo V. B. na ulici I. Č.. X, ktorý je definovaný ako zastavaná plocha a nádvorie na par. č. XXX/XX a záhrada na parc. č. XXX/XX, zapísaných na liste vlastníctva č.: XXXX, vedenom Katastrálnymi úradom Q., správou katastra pre obec V. B., katastrálne územie F. B., a jeho bezprostredného okolia do vzdialenosti 50 m od domu a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčení odporcu z užívania predmetného domu a aby až do právoplatného skončenia konania o vylúčení odporcu z užívania rodinného domu vo V. B., na ulici I. Č.. X, sa zdržiaval stretávaní s navrhovateľkou, zdržal jej sledovania, obťažovania a nadväzovania kontaktu s ňou, pokiaľ takýto kontakt nie je nevyhnutný v záujme maloletého dieťaťa, alebo pokiaľ prítomnosť účastníkov nie je nevyhnutá v súčinnosti s činnosťou štátnych orgánov.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6Co/328/2013-153 zo dňa 29.05.2013, uznesenie Okresného súdu č.k. 5C/8/2013-41 zo dňa 04.02.2013 a doplňujúce uznesenie, č.k. 5C/8/2013-136 zo dňa 15.04.2013 potvrdil.

Odporca svoj návrh na zrušenie predbežného opatrenia odôvodnil skutočnosťou, že v predmetnej veci boli doteraz vytyčené dva termíny pojednávania, jeden na 21.10.2013, ktorý bol zrušený z dôvodu PN zákonnej sudkyne a následne bol stanovený ďalší termín na 05.02.2013, ktorý bol taktiež zrušený zo zdravotných dôvodov zákonnej sudkyne. Ďalší termín pojednávania vo veci samej je predbežne stanovený na 26.05.2014.

V dôsledku toho, že odporca už rok nemôže užívať nehnuteľnosť patriacu do BSM, ktorú okrem iného aj z veľkej časti svojpomocne postavil, čo mu spôsobuje značné komplikácie v každodennom živote, nakoľko doma má mnohé dokumenty a osobné doklady a iné veci patriace jemu.

V samotných návrhoch a vyjadreniach navrhovateľky sa vyskytujú závažné obvinenia, ktoré má konajúci súd za preukázané len na základe tvrdení navrhovateľky a nie sú podložené nijakými relevantnými dôkazmi.

Navrhovateľka predložila účelové, nepravdivé a ničím nepodložené vyjadrenia svojich rodičov a svojej kamarátky, a vyhlásenie susedovcov A., ktorí však poskytli vyhlásenie aj odporcovi; pričom vyhlásenia susedovcov sú protichodné a navzájom sa vylučujú, podania na OR PZ, z ktorých každé jedno bolo zamietnuté ako neodôvodnené a neosvedčené, pochybnú správu od psychologičky Ž., ktorá neustále odmieta poskytnúť odporcovi ako otcovi a rodičovi maloletého P. A. akékoľvek informácie o stave maloletého, a ktorú psychologičku pôvodne navštevovala navrhovateľka z dôvodu aeróbnych cvičení; odporca navrhol navrhovateľke, aby so synom navštevovali nestrannú psychologičku, ktorá pôsobí pri ÚPSVaR v Senci, čo navrhovateľka odmietla; rovnako odmietla aj výzvu kolíznej opatrovníčky Q. O. s tým, že naďalej bude so synom navštevovať iba psychologičku Ž., prepisy telefonických rozhovorov účastníkov, vyhotovené bez vedomia a súhlasu odporcu, ktoré sú jednak vytrhnuté z kontextu, ale ktoré v nijakom prípade nepotvrdzujú nijaké agresívne správanie odporcu, naopak, svedčia o tom, že odporca pri komunikácii s navrhovateľkou nepoužíva vulgarizmy, urážky ani vyhrážky, fotografie odporcu nachádzajúceho sa pri ich dome, ktoré vyhotovila v čase, keď si odporca prišiel prevziať v dohodnutých termínoch maloletého (sobota 9:00 h, ako je to uvedené aj na fotografiách) k domu patriaceho do BSM, pričom tak spravil s predchádzajúcim súhlasom navrhovateľky.

Navrhovateľka uviedla nepodložené a opakované, vyvrátené tvrdenia o psychickom stave odporcu ako aj tvrdenia o fyzickom násilí, ktoré sa premietli do odôvodnení predmetných rozhodnutí súdu, kedy súd okrem iných argumentov, na strane č. 3 Doplnujúceho uznesenia skonštatoval: „...že odporca je dôvodne podozrivý zo psychického násillia voči navrhovateľke, ako aj vzhľadom na to, že zo strany odporcu došlo k fyzickému násilliu voči navrhovateľke...“

Odporca zakladá do spisu časť zápisnice z pojednávania zo dňa 21.01.2014, kde opäť navrhovateľka tvrdí, že ju odporca nikdy fyzicky nenapadol.

O nepravdivosti tvrdení navrhovateľky v súvislosti so vzťahom medzi otcom a synom svedčí aj súhlasné vyjadrenie kolíznej opatrovníčky na ÚPSVaR v Senci pani Q. O. k návrhu otca na úpravu styku s maloletým P. zo dňa 30.9.2013. K návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia o úprave styku, kolízna opatrovníčka úpravu styku odporučila s konštatovaním: „Právna úprava styku rodičov s maloletým by v tomto prípade nevedla k obmedzeniu práv rodičov, ale práve naopak, prostredníctvom tejto úpravy sa prispeje k ich garancii a uspokojeniu situácie v rodine maloletého dieťaťa.“

Z predložených dôkazov ako aj ostatných súdnych konaní opísaných v poslednom Vyjadrení právneho zástupcu odporcu zo dňa 14.10.2013, je jasné, že navrhovateľka účelovo iniciuje rôzne podania a konania s cieľom eliminovať odporcu od maloletého syna a od ich spoločného domu patriaceho do BSM, čím chce dosiahnuť v konaní o rozvod značnú výhodu.

Dôvodom jej podaní a návrhov je skutočnosť, že odporca sa chcel dohodnúť na striedavej osobnej starostlivosti o maloletého a na spravodlivom rozdelení ich spoločne nadobudnutého majetku, čo však navrhovateľke prekáža a nevyhovuje, nakoľko jej predstava úpravy styku s maloletým na čas po rozvode a následné vyporiadanie BSM majú iný charakter - iba v prospech nej.

I napriek jej závažným tvrdeniam o psychickom stave, agresívnom správaní, obvineniam a tvrdeniam, že maloletý matku pred otcom obraňuje a podobne... sa otec s maloletým stretáva, chodia spolu na dovolenky, trávajú spolu voľný čas, pričom maloletý sa na ich spoločný čas priam teší.

Navrhovateľka iniciovala aj zverenie maloletého syna do jej osobnej starostlivosti nariadením predbežného opatrenia. Po uznesení Okresného súdu Bratislava III., v odvolacom konaní Krajský súd v Bratislave dňa 30.10.2013 (č.k. 11Cop446/2013-146) uznesenie okresného súdu zmenil tak, že maloletý syna P. je naďalej v starostlivosti obidvoch rodičov. Krajský súd v Bratislave okrem iného v zdôvodnení rozsudku poznamenal: „...sa javí, že maloletý syn sa stáva nástrojom vzájomného boja bývalých partnerov.“ Keďže súd vyhovel odvolaniu otca, keď syna ponechal v osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, je nanajvýš zrejmé, ktorému z rodičov súd takéto konanie vytýka.

Krajský súd v odôvodnení daného uznesenia taktiež konštatoval, že „... matka maloletého neosvedčila naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania predbežným opatrením... v tomto smere nevyplynulo akékoľvek zjavné ohrozenie práv maloletého P. P. A., Z. X.X.XXXX.“

Navrhovateľa napriek tomu, že syn udržiava s otcom veľmi dobrý a vrúcny vzťah, na jeseň 2013 opäť začala znemožňovať ich vzájomné stretnutia. Z tohto dôvodu otec podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia na úpravu styku, ktorému bolo aj vyhovené uznesením Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 8.10.2013. Na základe tejto úpravy otec realizuje styk s maloletým 14 dní v mesiaci. Keby boli navrhovateľkine tvrdenia o údajnom psychickom týraní, zlom vzťahu medzi otcom a synom, či o údajnej agresívnej povahe otca čo len čiastočne pravdivé, tešil by sa syn na každé stretnutie s otcom v súlade s touto úpravou?

Samotná matka podmieňuje akékoľvek dohody na mimosúdnych rokovaniach dohodami o majetku - dome patriaceho do BSM, ktorý chce po rozvode rozdeliť v pomere 2 tretiny navrhovateľke a 1 tretina odporcovi a neodôvodnenými dohodami o podstatnom zúžení styku otca s maloletým, čím priamo deklaruje účelovosť jej podaní a klamlivých vyjadrení.

Odporca opakovane dôkazne preukázal, že tvrdenia a obvinenia navrhovateľky sú nepravdivé a z veľkej časti účelové, a že v tomto prípade podmienka na vylúčenie zo spoločnej domácnosti nie je ani nebola splnená. Napriek tomu, už takmer 13 mesiacov nemôže bývať v rodinnom dome, ktorý postavil svojpomocne, a ktorého výstavbu a zariadenie aj financoval. Tvrdenia navrhovateľky sa opakovane, aj v ďalších súdnych konaniach, potvrdili ako nepravdivé a vymyslené. Je zarážajúce, že napriek tomu odporca ani po viac ako roku nemôže užívať spoločnú nehnuteľnosť, pričom - vzhľadom na termín pojednávania vytyčený až na 26.5.2014 - by mal tento stav pokračovať ďalšie - najmenej - štyri mesiace.

Na základe uvedených skutočností, doteraz predložených dôkazov a uvedených argumentov má odporca za to, že dôvody pre ktoré bolo nariadené predbežné opatrenie Uznesením a Doplňujúcim uznesením pominuli, resp. má za to, že na nariadenie predbežného opatrenia dôvody ani nikdy neboli.

Navrhovateľka sa písomným podaním zo dňa 25.02.2014 vyjadrila k návrhu odporcu tak, že odporca sa vo svojom návrhu snaží bagatelizovať dôvody, ktoré viedli súd k vydaniu napadnutých uznesení, ktorými nariadil predbežné opatrenia, pričom však žiadnym spôsobom nepreukázal v čom konkrétnom sú jej vyjadrenia a vyjadrenia iných osôb „účelové, nepravdivé a ničím nepodložené“. Odporca sa obmedzil len na všeobecné konštatovania typu „pochybná správa psychologičky Ž.“ a svoje vlastné subjektívne interpretácie dôkazov vykonaných v iných konaniach, resp. odôvodnení rozhodnutí iných súdov v odlišných konaniach (napr. Krajského súdu v Bratislave č.k. 11 CoP 446/2013-146 zo dňa 30.10.2012). Odporca žiadnym konkrétnym spôsobom nepreukázal jeho vyjadrenie, že „tvrdenia navrhovateľky sa opakovane, aj v ďalších konaniach, potvrdili ako nepravdivé a vymyslené.“ Znovu nekonkretizoval, ktoré tvrdenia a akých spôsobom boli vyvrátené ako nepravdivé, a teda nie je možné toto jeho vyjadrenie považovať za právne relevantné vo vzťahu k návrhu, ktorého sa domáhal.

Na margo odporcom uvedených tvrdení uvádza, že na jednej strane ju odporca obviňuje zo zavádzania a účelových tvrdení, a na strane druhej je to práve on, kto súd dezinformuje skreslenými alebo dokonca úplne nepravdivými tvrdeniami a resp. skutočnosťami úplne vytrhnutými z kontextu.

Odporca označil správu od psychologičky Ž. za pochybnú (nekonkretizoval v čom jej údajná pochybnosť spočíva), a nepravdivo skonštatoval, že táto mu neustále odmieta poskytnúť informácie o stave maloletého. V posudku doktorky Ž., ktorý je súčasťou súdneho spisu je však uvedená zavádzajúca informácia prezentovaná odporcom vyvrátená, nakoľko doktorka Ž. v ňom opisuje vzájomnú komunikáciu s odporcom a tiež jej odporúčania adresované odporcovi.

Odporca rovnako zavádza v súvislosti z jej údajným odmietnutím nestrannej psychologičky, ktorá pôsobí pri ÚPSVaR Q.. Zo strany ÚPSVaR som nikdy nebola vyzvaná, aby navštevovala psychologičku, a preto takúto výzvu ani nemohla odmietnuť. Čo sa týka, samotnej správy ÚPSVaR zo dňa 1.10.2013, na základe tejto nie je možné prijať záver o nepravdivosti jej tvrdení (ako sa to účelovo snaží interpretovať odporca). Samotná správa bola vyhotovená v čase kedy už odporca vďaka predbežnému opatreniu nebýval v spoločnej domácnosti, jeho psychické týranie teda nemalo intenzitu ako v čase keď spolu

bývali v rodinnom dome a psychický stav maloletého bol kompenzovaný. Uvedený stav maloletého však nie je dôsledkom pozitívnej zmeny v správaní odporcu, ale práve dôsledkom minimalizácie stresových situácií, ku ktorej došlo po odsťahovaní sa odporcu zo spoločnej domácnosti. Navrhovateľka nebráni synovi v stretávaní sa s odporcom, aj keď po návrate od neho býva podráždený a nervózny a musí ho upokojovať a vysvetľovať mu, že informácie, ktoré mu systematicky podsúva odporca nie sú pravda (napr.: „keď nás rozvedú, mama sa vydá a vykašle sa na teba, mama má kopu frajerov, keď si u mňa váľa sa v posteli s kto vie kým" a pod.).

Tvrdenie odporcu, podľa ktorého predbežné opatrenie „spôsobuje odporcovi značné komplikácie v každodennom živote, nakoľko doma má mnohé dokumenty a osobné doklady, a iné veci patriace jemu" nemôže byť pravdivé, pretože odporca v dome nemá žiadne svoje veci, doklady ani dokumenty a navyše si počas jej neprítomnosti zobral aj jej osobný počítač, ktorý jej kúpili rodičia.

Napriek tomu, že otázku pôvodu financií použitých na výstavbu domu považuje, vzhľadom na predmet konania, za právne bezvýznamnú, reaguje na nepravdivé vyjadrenie odporcu, že „nemôže bývať v rodinnom dome, ktorý postavil svojpomocne, a ktorého výstavbu a zariadenie aj financoval." Kúpna cena za pozemok pod rodinným domom bola 930.000,-Sk, pričom jej rodičia jej darovali na jeho úhradu 700.000,-Sk, rovnako to boli jej rodičia, na ktorých farchu bolo zriadené záložné právo v prospech banky poskytujúcej hypotekárny úver na výstavbu domu a nakoniec jej rodičia darovali aj ďalších 500.000,- Sk, ktoré boli použité na úhradu nákladov spojených s výstavbou domu.

Odporca sa stavia do pozície obete, ktorá nemôže užívať rodinný dom, pričom na druhom pojednávaní v konaní o rozvod manželstva, sa vyjadril, že odišiel z vlastnej vôle. Navyše odporca opomenul uviesť, že jej rodičia mu ponúkli na užívanie dvojizbový zrekonštruovaný byt v B., v ktorom odporca býva aj v súčasnosti. Odporca za užívanie bytu neplatí nájomné, ale len úhrady za ním spotrebované energie, zatiaľ čo navrhovateľka v plnom rozsahu splácať úver, bez akejkoľvek finančnej spoluúčasti odporcu.

Navrhovateľka je toho názoru, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ako aj v podaniach na OO PZ Q. opísala v čom spočíva psychické násilie, ktorého na nej vykonával ako aj na maloletom P., a ktoré pramenilo najmä z jeho chorobnej žiarlivosti prejavujúcej sa despotickým a manipulatívnym správaním. Skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní na základe jej podaní nezačali proti odporcovi trestné stíhanie nemôže byť považované za dôkaz toho, že k psychickému teroru zo strany odporcu nedochádza. Bohužiaľ, v drvivej väčšine prípadov je postup polície taký, že bez preukázateľného fyzického napadnutia, trestné stíhanie začaté nie je, a to bez ohľadu na to ako intenzívne je psychické násilie.

Odporca účelovo priložil k návrhu len tú časť zápisnice z pojednávania zo dňa 21.01.2014 vo veci úpp k maloletému na čas do rozvodu manželstva sp. zn. 37P/120/2013, kde navrhovateľka vypovedala, že jej zo strany odporcu nebolo fyzicky ublížené. Navrhovateľka predložila súdu celú zápisnicu z predmetného pojednávania, aby mal súd k dispozícii celú jej výpoveď, nie len jej časť vytrhnutú z kontextu. Skutočnosť, aby mal súd k dispozícii celú zápisnicu považuje za potrebnú aj z dôvodu, že je v nej obsiahnutý opis pokračujúceho manipulatívneho správania a psychického nátlaku zo strany otca. Je dôvodné predpokladať, že v prípade zrušenia predbežného opatrenia a jeho návratu do spoločnej domácnosti by bola intenzita jeho psychického nátlaku minimálne rovnako intenzívna ak nie intenzívnejšia ako bola v čase jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

V súčasnej situácii, kedy má navrhovateľ vytvorené primerané podmienky pre bývanie v byte v B. a kedy sa vďaka súčasnej úprave zlepšil aj psychický stav maloletého (aj vďaka výdatnej pomoci psychologičky - pani Ž.M.) považuje za predčasné rozhodovať o zrušení predbežného opatrenia.

Pri posudzovaní dvoch kolidujúcich práv, a to práva na zachovanie zdravia navrhovateľka ako aj jej maloletého syna a práva odporcu na užívanie predmetu jeho bezpodielového spoluvlastníctva, má navrhovateľka za to, že by mal súd veľmi citlivo vyhodnotiť, ktorému právu je v súčasnej dobe potrebné poskytnúť dočasnú ochranu. Pri návrate odporcu do spoločnej domácnosti je dôvodné predpokladať, že sa bude opakovať jeho psychický teror, v dôsledku čoho bude nútená vystáť sa spolu s maloletým synom zo spoločnej domácnosti, aby predišla opakovanému zhoršeniu psychického stavu maloletého syna ako aj svojho vlastného. Takýto postup však nepovažuje za postup v súlade s princípom

spravodlivosti, nakoľko by bolo uprednostnené majetkové právo pred právom na zdravie, ktorému prináleží prednostná ochrana.

Navrhovateľka má za to, že odporca neosvedčil naliehavosť potreby zrušenia predbežného opatrenia, pretože za obmedzenie jeho majetkového práva dostal adekvátnu kompenzáciu v podobe inej nehnuteľnosti, ktorú môže bezodplatne užívať (resp. len za úhradu nákladov) a navyše odporca nepreukázal, že dôvody, pre ktoré bolo nariadené predbežné opatrenie zanikli.

Navrhovateľka apeluje na súd, najmä vzhľadom na blížiaci sa termín pojednávania (26.05.2014), aby súčasný návrh odporcu na zrušenie predbežného opatrenia zamietol a ponechal tak v platnosti dočasnú predbežnú úpravu až do doby, kedy bude mať na základe vykonaných dôkazov preukázané podstatné okolnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. Navrhovateľka je presvedčená, že práve na pojednávaní budú môcť byť vykonané kľúčové dôkazy, ktoré môžu preukázať pravdivosť jej tvrdení.

Podľa § 77 ods.2 O.s.p., predbežné opatrenia súd zruší ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, alebo ak sa dodatočne zistí, že dôvody na predbežné opatrenie tu ani neboli. Návrh na zrušenie predbežného opatrenia môže podať navrhovateľ aj odporca a možno uvažovať o zrušení predbežného opatrenia aj sčasti, ak len sčasti odpadli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené.

Súd pri rozhodovaní návrhu na zrušenie predbežného opatrenia skúma či pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené. Tu treba rozhodnúť najmä zmenu pomerov, ku ktorým môže dôjsť na strane navrhovateľa ako aj odporcu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh na zrušenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol, nakoľko mal za to, že nepominuli dôvody pre jeho nariadenie.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Pezinok na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Pokiaľ odporca dobrovoľne neplní svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, navrhovateľ môže svoju pohľadávku vymáhať prostredníctvom súdneho exekútora.

Ak nebola v uznesení uložená povinnosť na plnenie, je uznesenie vykonateľné, len čo bolo doručené a ak netreba doručovať len čo bolo vyhlásené alebo vyhotovené.